

Bilag til f. t. l. vedr. udvidelse med Bulgarien og Rumænien

Art. 23 indeholder en henvisning til bilagene VI og VII, hvori der for hvert af de to tiltrædende lande foretages en systematisk og detaljeret opregning af de konkrete overgangsforanstaltninger, hvorom der er opnået enighed mellem EU og hvert enkelt tiltrædende land.

Der er aftalt overgangsforanstaltninger på følgende kapitler: kap. 1 (fri bevægelighed for personer), kap. 2 (fri bevægelighed tjenesteydelser), kap. 3 (frie kapitalbevægelser), kap 4. (konkurrencepolitik), kap. 6 (konkurrencepolitik), kap. 7 (landbrug), kap. 9 (transportpolitik), kap. 10 (skattelovgivning), kap. 13 (social- og arbejdsmarkedspolitik), kap. 14 (energi), kap. 19 (telekommunikation og informationsteknologi), kap. 22 (miljø).

I det følgende skitseres indholdet af overgangsforanstaltningerne på de enkelte kapitler. Foranstaltningerne er placeret i forhold til de relevante retsakter: Rådsforordning (Rfo), Rådskonklusioner (Rdir), Kommissionsforordning (Kfo) og Kommissionsdirektiv (Kdir).

Det understreges, at skitseringen alene giver en oversigt over overgangsforanstaltningernes indhold og omfang. Der er således ikke tale om en udtømmende gennemgang af bilag VI-VII.

Fri bevægelighed for personer

For så vidt angår bestemmelserne vedr. arbejdskraftens fri bevægelighed indeholder tiltrædelsestraktaten en overgangsforanstaltning, der gør det muligt for de nuværende EU-lande i en syvårig overgangsperiode at regulere tilgangen af arbejdskraft fra Bulgarien og Rumænien.

I en toårig periode fra tiltrædelsestidspunktet anvendes nationale regler for borgere fra de nye medlemslande. En såkaldt stilstands-klausul indebærer, at der ikke kan indføres yderligere restriktioner i adgangen til de respektive arbejdsmarkeder i forhold til tidspunktet for undertegnelse af tiltrædelsestraktaten. Borgere fra de nye medlemslande skal gives fortrinsret forud for arbejdskraft fra tredjelande.

Efter udløbet af de to år kan de enkelte lande på baggrund af en evalueringsprocedure omfattende en rapport fra Kommissionen vælge at forlænge overgangsperioden i yderligere tre år. I modsat fald finder EU-reglerne anvendelse.

Efter fem år kan overgangsforanstaltningen forlænges i endnu to år, såfremt det kan sandsynliggøres, at der er fare for forstyrrelser på ar-

bejdsmarkedet ved en overgang til EU's almindelige regelsæt på området.

I overgangsordningen er indbygget en sikkerhedsmekanisme, der indtil udgangen af det syvende år efter udvidelsen kan anvendes af de medlemslande, der har valgt at overgå til EU's almindelige regelsæt vedrørende vandrende arbejdstagere.

Overgangsperioden berører ikke borgere fra nye medlemsstater, der på tiltrædelsestidspunktet allerede har lovligt ophold og arbejde i en nuværende medlemsstat.

Social- og arbejdsmarkedspolitik samt beskæftigelse

Europa-parlamentets og Rådets direktiv 2001/37/EF af 5. juni 2001 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer.

I Bulgarien finder direktivet ikke anvendelse før den 31. december 2010 for så vidt angår grænseværdien for maksimalt indhold af tjære i cigaretter fremstillet og markedsført i Bulgarien.

Fri bevægelighed for tjenesteydelser

Europaparlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investeringsgarantiorordninger.

Bulgarien har opnået en overgangsordning vedr. minimumsgarantiniveauet for garantiordninger indtil 31. december 2009. Rumænien har opnået en lignende overgangsordning indtil 31. december 2011.

I overgangsperioden bevarer de andre medlemsstater retten til at forhindre en filial af bulgarsk eller rumænsk investeringsfirma, som er etableret på deres område, i at drive virksomhed, medmindre og indtil en sådan filial har tilsluttet sig en officielt anerkendt investorbekyttelsesordning på den pågældende medlemsstats område med henblik på at dække forskellen mellem Bulgariens og Rumæniens garantiniveau og minimumsniveau.

Frie kapitalbevægelser

Bulgarien og Rumænien har opnået en overgangsperiode på fem år, hvor de to lande kan opretholde deres nationale lovgivninger vedrørende udlændinges opkøb af fast ejendom i form af jord til visse boliger. Borgere i EU's medlems-